

การปลูกพืชที่สูญพันธุ์ไปกว่า 1,000 ปี

โดย Min Sen Tech 23 พฤศจิกายน 2563

ดร. อีเลน โซโลเวย์ (Elaine Solowey) สมาชิกของคิบบุตซ์ เคตูรา (Kibbutz Ketura) และกรรมการของศูนย์เกษตรกรรมอย่างยั่งยืนที่สถาบันสิ่งแวดล้อม อราวา (Center for Sustainable Agriculture at the Arava Institute for Environmental Studies) เธอเป็นผู้ที่สนใจการปลูกพืชที่เคยสูญพันธุ์ไปกว่าหลายทศวรรษ และยังเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปลูกพืชทะเลทราย ซึ่งเธอย้ายตนเองจากรัฐแคลิฟอร์เนียในสหรัฐอเมริกามาอยู่ที่อิสราเอลในช่วงต้นทศวรรษของ 1970 ช่วงแรกเธอให้ความสนใจกับการปลูกต้นแอปเปิลสูญพันธุ์ไปแล้ว แต่เคยมีการกล่าวในพระคัมภีร์โกลาน และต่อมาก็มาสนใจกับอินทผลัมที่สูญพันธุ์แล้วเช่นกัน เธอเชื่อว่า ต้นไม้ในทะเลทรายนี้มีคุณสมบัติทางการแพทย์มากมาย และเธอพร้อมที่จะเรียนรู้จากต้นไม้เหล่านี้ และพยายามที่หาทางเพาะเลี้ยงพืชเหล่านี้กลับขึ้นมา และบางสายพันธุ์จะเป็นพืชที่ช่วยเก็บน้ำ เช่น Artemisia

ในพระคัมภีร์ไบเบิล มีการกล่าวถึง เมธูเซลลา (Methuselah) ซึ่งเป็นกษัตริย์ในอาณาจักรโบราณ ที่เป็นคนที่ฉลาดมาก และพระนามของพระองค์ถูกนำมาให้กับอินทผลัมที่เคยอยู่ในพื้นที่นั้นเมื่อ 2,000 ปีที่แล้ว ซึ่งพบได้ในบริเวณป้อม มาซาดา ใกล้เดดซี และเธอถือว่าเป็นความโชคดีอย่างมากที่สามารถปลูกอินทผลัมจากเมล็ดที่ไม่น่าจะปลูกกลับมาได้นานกว่าพันปี และเธอกำลังจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับการปลูกพืชที่หอมและลึกลับ (The trees of fragrance and mystery) ซึ่งคาดว่าจะออกมาสิ้นปี 2015

การปลูกอินทผลัมพันธุ์ เมธูเซลลา นี้เธอนำเมล็ดจากหลายแหล่งที่ได้มาอย่างน้อย 3 เมล็ด แล้วนำมาแช่น้ำอย่างยาวนาน พร้อมกับนำฮอร์โมนมาช่วย เพื่อช่วยให้เมล็ดเหล่านี้กลับมาฟื้นอีกครั้ง โดยนำมาปลูกในพื้นที่เฉพาะในการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้อยู่ในสภาพ

ที่เหมาะสมกับพืช ทั้งความชื้น แสง และสภาพดิน จนกว่าจะเกิดมาเป็นต้นอ่อน แต่หลังจากที่เติบโตขึ้นมาแล้ว ก็มีการนำมาปลูกในพื้นที่ทดลองที่เหมาะสม ซึ่งปัจจุบันต้นไม้นี้ สามารถเติบโตได้ในอิสราเอล และยังให้ผลผลิตออกมาได้แล้ว ซึ่งนับว่าเป็นความสำเร็จอย่างมาก ที่ปลูกต้นไม้ที่สูญพันธุ์ไปแล้ว จนสามารถให้เมล็ดที่อาจจะนำไปปลูกกลับมาได้อีก ซึ่งทำให้สามารถดำรงอยู่ต่อไปในโลกนี้ได้ ทั้งที่เคยสูญพันธุ์ไปนานแล้ว

เธอยังให้ความสนใจกับพืชอีกหลายชนิด ซึ่งจะนำมาปลูกในสภาพอากาศที่เหมาะสม โดยได้นำพืชจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งจากแอฟริกาถึงอเมริกา โดยมีเมล็ดพืช Arganiya จากโมร็อกโก พืช Azadirachta จากอินเดีย และ Sclerocarya birrea จากบอสซาวานา แม้ว่าอากาศเป็นปัญหาสำหรับพืชบางชนิด เช่น ส้มโอ ซึ่งเป็นพืชที่บอบบาง และยากที่จะเติบโตได้ดี ในพื้นที่ที่ค่อนข้างร้อน และน้ำที่มีคุณภาพพิเศษ เพราะน้ำส่วนใหญ่ในพื้นที่อูราวา เป็นน้ำที่ถูกดูดขึ้นมาจากพื้นที่ชั้นดินใต้พื้นที่มีส่วนผสมของเกลือค่อนข้างสูง และไม่ใช่ว่าพืชทุกชนิดที่จะสามารถปลูกและเติบโตได้ในพื้นที่ อูราวา แม้แต่แก้วมังกรพันธุ์พิเศษ พิทายา ซึ่งเคยเติบโตได้ดีในเขตเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งไม่เดือดร้อนกับน้ำที่มีความเค็ม แต่จากการที่ได้รับแสงแดดในปริมาณที่สูงมากก็กลายเป็นปัญหา ทั้งที่พืชนี้เป็นพืชที่ชอบแสงแดด แต่ที่นี้อาจจะมากเกินไปสำหรับแก้วมังกรนี้ การเลือกพืชที่จะปลูกในพื้นที่นี้ ไม่ว่าจะเป็ พืชหายาก หรือพืชที่เคยสูญพันธุ์ จะต้องเป็นพืชที่พร้อมจะอยู่ได้ดีในสภาวะอากาศทะเลทราย